Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quia nec iacentē erigit. nisi qui status suu rectitudinē p cō
passionē flectit. Cum v̄ alienę infirmitati compatim̄. ualen
ti a mā roborat̄. ut amore futurę mens ad p̄sentia adusa
se p̄paret. ut cruciatus corporis quos timebat expectet.
ducis namq; desidiis celestib̄ angustat̄. cumq; ēnę patrię
quanta sit dulcedo considerat. p ea p̄sentis uitę amaritudines
ardent̄ amat. Uī post insulsi cibi fastidium. p̄ impossibile
mortis gustū. recte subiungit̄. Quę p̄us tangere nolebat an
ma mea. nunc p̄ angustia cibi mei sunt. Mens enim iusti pfi
cens. quę p̄us dum sola ppa curaret forte aliena fastidiebat.
quę minus alienis compatiens ꝓualescere cont̄ adusa non
poterat. cum ad toleranda parui infirma se attrahit. ad adusa
toleranda conualescit. ita ut p amore ueritatis p̄sentis uitę
cruciatus tanto post fortis appetat. quanto p̄us infirma fu
giebat. In elinatione namq; sua erigit̄. attentione tendit̄.
compassione roborat̄. cumq; se in amore parui dilatat.
quasi ex meditatione colligit. quanta fortitudine in auc
torē surgat. Caritas namq; quę nos ad uim compassionis
humiliat alti in culmine ꝓtemplationis leuat. et multi
plicata iam maiorib̄ desideriis estuat. iam p uenire ad uitā
spē etiam p cruciatus corporis anhelat. Quos q̄ p̄us tangere
nolebat. hos p̄sentis uitę cruciatus tantū post fortis p̄ an
gustia comedit. qui p desidia sua uir capiens et ipsas quas
dudū timuerat. iam p amore celestis patrię penas amat. Si
enī mens in dīm fortis intentione durigit̄. quicq̄ sibi in hac
uita amarū sit dulce estimat. omne quod affligit requiē
putat. ūnsire et morte ap̄petit. ut optinere uitā plenī possit.
fundatus imimis extingui desiderat. quo ueri summa ꝓscendat